

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2016/1994**av den 4 november 2016****om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem för tillsynsändamål genom nationella behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (ECB/2016/38)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.1 och 6.5 a,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artikel 113.7, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 definieras ett institutionellt skyddssystem som ett avtalsgrundat eller lagstadgat skyddssystem som skyddar medlemsinstitutet och sörjer för att de har den likviditet och solvens som krävs för att vid behov undvika konkurs. Enligt den bestämmelsen får behöriga myndigheter under vissa förutsättningar som framgår av förordning (EU) nr 575/2013 besluta att inte tillämpa utvalda tillsynskrav eller tillåta vissa undantag för medlemmar i institutionella skyddssystem.
- (2) I egenskap av behörig myndighet inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) för tillsynen över kreditinstitut som har klassificerats som betydande är det Europeiska centralbankens (ECB) ansvar att bedöma ansökningar som lämnas in av sådana institut.
- (3) Grunderna för att bedöma institutionella skyddssystem för tillsynsändamål framgår av artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013. Denna förordning ger de behöriga myndigheterna vissa valmöjligheter när de gör sin tillsynsbedömning av huruvida villkoren är uppfyllda. För att säkerställa samstämmighet, effektivitet och transparens har ECB lagt till ett nytt kapitel i "ECB:s handbok om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten" som beskriver tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem (IPS) för tillsynsändamål ⁽³⁾ och beskriver hur ECB kommer att bedöma huruvida institutionella skyddssystem och deras medlemmar uppfyller de ovannämnda villkoren.
- (4) Det är ECB:s ansvar att säkerställa att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt samt att säkerställa enhetliga resultat av tillsynen. För detta ändamål får ECB anta riktlinjer som riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna enligt vilka tillsynsuppgifter ska utföras, och tillsynsbeslut fattas, av nationella behöriga myndigheter när det gäller mindre betydande institut.
- (5) Eftersom institutionella skyddssystem kan bestå av både betydande och mindre betydande institut är det viktigt att säkerställa en konsekvent behandling av deras medlemmar inom den gemensamma tillsynsmekanismen, och att de beslut som fattas av ECB och de nationella behöriga myndigheterna är konsekventa. För institutionella skyddssystem som består av både betydande och mindre betydande institut är det särskilt viktigt att både ECB, som ansvarar för tillsynen av betydande institut, och de nationella behöriga myndigheterna, som ansvarar för tillsynen av de mindre betydande instituten, använder sig av samma specifikationer för att bedöma godtagbarheten. Att de nationella behöriga myndigheterna använder sig av samma specifikationer är också rimligt när det gäller bedömningen av institutionella skyddssystem som endast består av mindre betydande institut, eftersom sammansättningen av de institutionella skyddssystemen, samt även klassificeringen av dess medlemmar som betydande eller mindre betydande, kan ändras över tiden.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Detta kapitel av anvisningarna antogs i juli 2016. Den konsoliderade versionen av "ECB:s handbok om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten" finns på ECB:s webbplats för banktillsyn www.bankingsupervision.europa.eu

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Av denna riktlinje framgår specifikationer för bedömningen av huruvida institutionella skyddssystem och deras medlemmar uppfyller de krav som framgår av artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 för att bedöma huruvida godkännande i den mening som avses i den artikeln kan beviljas enskilda institut. De nationella behöriga myndigheterna ska tillämpa specifikationerna på mindre betydande institut.

Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje ska definitionerna i förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, förordning (EU) nr 1024/2013 samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽²⁾ gälla.

KAPITEL II

SPECIFIKATIONER FÖR BEDÖMNINGEN ENLIGT ARTIKEL 113.7 I FÖRORDNING (EU) nr 575/2013

Artikel 3

Artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 a och d i förordning (EU) nr 575/2013: bedömning av tillsynsstatus och juridisk hemvist

I enlighet med artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 a och d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de nationella behöriga myndigheterna när de bedömer motpartens tillsynsstatus och juridisk hemvist beakta huruvida

- motparten är ett institut, ett finansiellt institut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,
- motparten som ansökt om godkännandet är etablerad i samma medlemsstat.

Artikel 4

Artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 e i förordning (EU) nr 575/2013: att motparten snabbt kan överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till medlemmarna

Vid bedömningen av huruvida det finns rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till medlemmarna enligt artikel 113.7 a jämförd med artikel 113.6 e i förordning (EU) nr 575/2013, ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- medlemmarnas aktieägarstruktur och rättsliga struktur kan hindra en överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,
- den formella beslutsprocessen för att överföra kapitalbasmedel mellan medlemmarna möjliggör snabba överföringar,
- medlemmarnas bolagsordningar, eventuella aktieägaravtal eller andra kända avtal innehåller några bestämmelser som kan hindra motpartens överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

- d) det tidigare har förekommit några allvarliga ledningssvårigheter eller bolagsstyrningsproblem med anknytning till medlemmarna som kan ha en negativ inverkan på en snabb överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,
- e) tredje parter ⁽¹⁾ kan utöva kontroll över eller förhindra en snabb överföring av kapitalbasmedel eller återbetalning av skulder,
- f) det finns tidigare indikationer avseende flöden av finansiella medel mellan medlemmar som visar förmågan att snabbt överföra medel eller betala tillbaka skulder.

Det institutionella skyddssystemets roll och ansvar som medlare i krislägen, att tillhandahålla finansiella medel som stöd till problemtunga medlemmar, är av största betydelse.

Artikel 5

Artikel 113.7 b i förordning (EU) nr 575/2013: det institutionella skyddssystemets förmåga att ge det stöd som krävs enligt dess åtagande

Vid bedömningen av huruvida det finns en ordning som säkerställer att ett institutionellt skyddssystem från lätt tillgängliga medel kan ge det stöd som krävs enligt dess åtagande enligt artikel 113.7 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) ordningen omfattar flera olika åtgärder, processer och mekanismer som utgör ramarna för det institutionella skyddssystemets verksamhet; ramverket bör omfatta olika möjligheter som sträcker sig från mindre allvarliga åtgärder till mer ingående åtgärder som står i relation till de risker som är förknippade med det stödmottagande institutet och graden av dess finansiella begränsningar, inbegripet direkt kapital- och likviditetsstöd; stödet kan vara villkorat, t.ex. till att institutet genomför vissa återhämtnings- och omstruktureringsåtgärder,
- b) det institutionella skyddssystemets ledningsstruktur och beslutsprocessen avseende stödåtgärder gör det möjligt att ge stöd i tid,
- c) ett tydligt åtagande finns om att ge stöd när en medlem, trots tidigare riskövervakning och tidiga åtgärder, har blivit insolvent eller illikvid eller sannolikt kommer att bli det för att säkerställa att dess medlemmar följer de lagstadgade kapitalbas- och likviditetskraven,
- d) det institutionella skyddssystemet utför regelbundna stresstester för att kvantifiera potentiella åtgärder för kapital- och likviditetsstöd,
- e) det institutionella skyddssystemet har tillräcklig kapacitet för att absorbera risker (bestående av inbetalda medel och potentiella efterhandsavgifter och liknande åtaganden) för att täcka potentiella stödåtgärder som vidtagits för medlemmarna,
- f) förfinansierade medel har fonderats för att säkerställa att det institutionella skyddssystemet har tillgång till finansiella medel för stödåtgärder och
 - i) denna förfinansiering följer klart definierade ramar,
 - ii) medlen endast investeras i likvida och säkra tillgångar som kan likvideras när som helst och vilkas värde inte beror på solvensen och likviditeten hos medlemmarna och deras dotterföretag,
 - iii) resultatet från stresstest för det institutionella skyddssystemet beaktas för att fastställa det minimibelopp som ska vara tillgängligt från förfinansierade medel,
 - iv) det finns ett lämpligt minimibelopp för de förfinansierade medlen för att säkerställa att de finns direkt tillgängliga.

Institutionella skyddssystem kan erkännas som insättningsgarantisystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ⁽²⁾ och kan på de villkor som fastställs i respektive nationell lagstiftning få tillstånd att använda tillgängliga finansiella medel för alternativa åtgärder för att förhindra att ett kreditinstitut fallerar. I sådana fall ska de nationella behöriga myndigheterna beakta de tillgängliga finansiella medlen vid bedömningen av tillgången till medel för att bevilja stöd, och beakta de olika syftena med ett institutionellt skyddssystem vars mål är att skydda sina medlemmar, och ett insättningsgarantisystem vars viktigaste uppgift är att skydda insättare mot följderna av ett finansinstituts insolvens.

⁽¹⁾ En tredje part är alla parter som inte är moderföretaget, ett dotterföretag, en medlem av ett beslutande organ eller en aktieägare i en medlem.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

*Artikel 6***Artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013: institutionella skyddssystem för övervakning och klassificering av risker**

I enlighet med artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska det institutionella skyddssystemet förfoga över lämpliga och enhetligt fastställda system för övervakning och klassificering av risker, som ger en fullständig översikt över risksituationen för samtliga medlemmar och för det institutionella skyddssystemet som helhet, och motsvarande möjligheter till inflytande. Dessa system ska på lämpligt sätt följa exponeringar som fallerat i enlighet med artikel 178.1 i den förordningen. Vid bedömningen av huruvida detta villkor uppfylls ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att regelbundet förse det huvudorgan som är ansvarigt för skyddssystemet med uppdaterade uppgifter om sin risksituation, inbegripet information om kapitalbas och kapitalbaskrav,
- b) det finns motsvarande lämpliga dataprocesser och IT-system,
- c) huvudorganet som är ansvarigt för ledningen av det institutionella skyddssystemet har definierat enhetligt fastställda standarder och metoder som medlemmar ska tillämpa,
- d) det för det institutionella skyddssystemets övervakning och klassificering av risker finns en gemensam riskdefinition, huruvida samma riskkategorier övervakas för alla medlemmar och huruvida samma konfidensnivå och tidshorisonter används för kvantifiering av risker,
- e) de institutionella skyddssystemen för övervakning och klassificering av risker klassificerar medlemmarna efter deras risksituation, dvs. det institutionella skyddssystemet har definierat olika kategorier så att man kan dela in medlemmarna för att möjliggöra tidiga åtgärder,
- f) det institutionella skyddssystemet har möjlighet att påverka medlemsinstitutens risksituation genom att utfärda restriktioner och rekommendationer osv., för att t.ex. begränsa vissa verksamheter eller begära att vissa risker reduceras.

*Artikel 7***Artikel 113.7 d i förordning (EU) nr 575/2013: institutionella skyddssystemens egna riskbedömningar**

Vid bedömningen av huruvida ett institutionellt skyddssystem genomför sina egna riskbedömningar vars resultat vidarebefordras till de enskilda medlemmarna i enlighet med artikel 113.7 d i förordning (EU) nr 575/2013, ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) det institutionella skyddssystemet regelbundet bedömer risker och sårbarheter i den sektor som dess medlemmar tillhör,
- b) resultaten av riskbedömningarna sammanfattas i en rapport eller annat dokument och skickas ut till relevanta beslutande organ i det institutionella skyddssystemet och/eller medlemmarna kort tid efter att de slutförts,
- c) medlemmar informeras om sin riskklassificering av det institutionella skyddssystemet i enlighet med artikel 113.7 c.

*Artikel 8***Artikel 113.7 e i förordning (EU) nr 575/2013: institutionella skyddssystemens konsoliderade eller aggregerade rapporter**

I enlighet med artikel 113.7 e i förordning (EU) nr 575/2013 ska det institutionella skyddssystemet en gång per år upprätta och offentliggöra en konsoliderad rapport som omfattar en balansräkning, en vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet, eller en rapport som omfattar en aggregerad balansräkning, en aggregerad vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet. Vid bedömningen av huruvida detta villkor uppfylls ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) den konsoliderade eller aggregerade rapporten har reviderats av en oberoende extern revisor baserat på relevanta redovisningsregler eller, i förekommande fall, aggregeringsmetoden,
- b) den externa revisorn är tvungen att avge ett revisionsutlåtande,

- c) alla medlemmar i det institutionella skyddssystemet och eventuella dotterföretag, eventuella intermediärstrukturer, såsom holdingbolag, och den enhet som styr det institutionella skyddssystemet (om det är en juridisk person) omfattas av konsolideringen/aggregeringen,
- d) aggregeringsmetoden, i fall där det institutionella skyddssystemet upprättar en rapport som består av en aggregerad balansräkning och en konsoliderad vinst- och förlustredovisning, kan säkerställa att alla gruppintern exponeringar elimineras.

Artikel 9

Artikel 113.7 f i förordning (EU) nr 575/2013: medlemmar som i förväg anmäler att de önskar lämna systemet

De nationella behöriga myndigheterna ska kontrollera om avtalet eller den lagstadgade ordningen innehåller en bestämmelse om att medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att minst 24 månader i förväg anmäla om de önskar lämna systemet.

Artikel 10

Artikel 113.7 g i förordning (EU) nr 575/2013: flerfaldig användning av delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen

I enlighet med artikel 113.7 g i förordning (EU) nr 575/2013 ska flerfaldig användning av sådana delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen (s.k. *dubbel användning*) och varje otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmar av det institutionella skyddssystemet elimineras. Vid bedömningen av huruvida detta villkor uppfylls ska de nationella behöriga myndigheterna beakta om

- a) den externa revisor som ansvarar för granskningen av den konsoliderade eller aggregerade finansiella rapporten kan bekräfta att sådan praxis har eliminerats,
- b) några transaktioner av medlemmarna i det institutionella skyddssystemet har lett till ett otillbörligt skapande av kapitalbas på enskild nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå.

Artikel 11

Artikel 113.7 h i förordning (EU) nr 575/2013: många medlemmar

Vid bedömningen av det villkor som fastställs i artikel 113.7 h i förordning (EU) nr 575/2013, nämligen att det institutionella skyddssystemet ska grundas på medlemskap av många kreditinstitut med en i huvudsak homogen affärsprofil, ska de nationella behöriga myndigheterna beakta

- a) om det institutionella skyddssystemet har tillräckligt många medlemmar (bland de institut som är potentiellt behöriga för medlemskap) för att täcka eventuella stödåtgärder som kan behöva vidtas,
- b) medlemmarnas affärsmodell, affärsstrategi, storlek, kunder, regional inriktning, produkter, finansieringsstruktur, väsentliga riskkategorier, försäljningspartnersamarbete och serviceavtal med andra medlemmar i det institutionella skyddssystemet osv.,
- c) om medlemmarnas olika affärsprofiler möjliggör övervakning och klassificering av deras risksituationer med hjälp av enhetligt fastställda system som ett institutionellt skyddssystem har inrättat i enlighet med artikel 113.7 c i förordning (EU) nr 575/2013,
- d) om sektorerna i det institutionella skyddssystemet ofta är baserade på samarbete, vilket betyder att centrala institut och andra specialiserade institut i nätverket erbjuder produkter och tjänster till andra medlemmar i det institutionella skyddssystemet. Vid bedömningen av affärsprofilernas homogenitet bör de nationella behöriga myndigheterna beakta i vilken utsträckning den verksamhet som skyddssystemets medlemmar bedriver har anknytning till nätverket (produkter och tjänster som levereras till lokala banker, tjänster till gemensamma kunder, kapitalmarknadsaktiviteter osv.).

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

*Artikel 12***Verkan och genomförande**

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella behöriga myndigheterna.
2. De nationella behöriga myndigheterna ska följa denna riktlinje från den 2 december 2016.

*Artikel 13***Adressater**

Denna riktlinje riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 4 november 2016.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande
